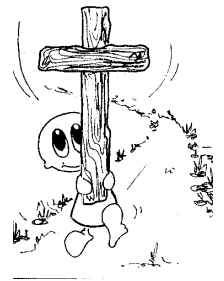

Vasárnapi híresztelő

RÁKOSCSABA FŐPLÉBÁNIA HETILAPJA 2018. febr. 25- márc. 4.

FŐPLÉBÁNIÁNK HIRDETÉSEI (Nagyböjt 2. vasárnapja)

- 1./ Ma de. 11 órakor képviselőtestületi gyűlésre hívjuk a tagságot a plébánián.
- 2./ Mától március 11-ig a szegények húsvétjára gyűjtünk tartós élelmiszereket.
- 3./ Március első péntekén este 18 órakor keresztúti áhítat és Jézus Szíve-litánia.
- 4./ Jövő vasárnap este 18 órakor kezdődik a felnőttek keresztelési és jegyes-
oktatása a plébánián. Még lehet jelentkezni.
- 5./ Ma a katolikus iskolák javára gyűjtünk.

MISEINTENCIÓK

Szombat G 18 h	Élő Újvári Mátyás és neje Mária szülők	É
19-20 h	szentségimádás	CS
<u>NAGYBÖJT 2. VASÁRNAPJA: február 25.</u>		
8 h G	+dr. Mándli József férj és édesapa	É
9 h G	Élő Csenge (15. születésnap)	É
10 h Zs	+dr. Molnár Edit és özv. Molnár Lajosné	É
Hétfő 12 h	+Krausz Károly Sándor OB.	É
13 h	+Krausz Károly Sándor temetése, Pécel, református temető	É
Kedd 18 h	Élő Balogh Sándorné Gizella (75. születésnap)	É
Szerda 7 h	+Géza és Mária	CS
Csütörtök 18h	papi és szerzetesi hivatások	É
Péntek 7 h	Élő Király Zsuzsanna (névnap)	É
18 h	Keresztúti áhítat É ; 18.30 h Jézus Szíve-litánia áldoztatással	É
Szombat 18 h G	Rustem és Földi család +tagjai	É
<u>NAGYBÖJT 3. VASÁRNAPJA: Szt. Kázmér és Boldog Meszlényi Lajos; III. 4.</u>		
8 h G	+ Merva Magdolna és Ferenc-szülők és a család élő és + tagjai	É
9 h G	Élő Hadnagy Józsika 15. szül. napjára hálaadás	É
10 h Zs	A Hernádi-család élő és +tagjai, vmint +Hernádi József éapa +József és Anna nagyszülők	É

ABLAK NÉMETORSZÁGRA

Sokan a német katolikus egyház állapotára vonatkozó újabb súlyos látletnek tekintették a Rajna-Majna-Neckar által határolt területen élő alemannusok farsangi „bolondmiséjét”. Az aacheni egyházmegyéből származó Lokalzeit aus Aachen tudósítása meghökkentő: a szertartáson lufikkal díszített templomot, a szentélyben ugráló rövid szoknyás akrobatacsoportot, piros bohócorrban a papi nőtlenség ellen prédikáló diakónust látni. A bolondmise csaknem minden egyes momentuma és egésze teljes ellentétben áll az egyház tanításával, különösen mindazzal, amit a szentmiséről vall. Ez a tanítás azonban sokaknak egyáltalán nem egyértelmű. A 2014-es családszinóduson a német püspökök sajátos értelmezését adták a katolikus szentségteológiának, s az eredmény nem is maradt el, olvasható az Amoris laetitia (A szeretet öröme) kezdetű apostoli buzdításban. Még a családszinódus előtt *Walter Kasper* bíboros, az ökumenizmusért felelős pápai tanács nyugalmazott vezetője hosszas magyarázkodásban kényszerült egy nem a nyilvánosságnak szánt kijelentése miatt, amely a homoszexualitással, illetve annak egyházi megítélésével volt kapcsolatban. Kis túlzással úgy tűnik, mintha a német katolikus egyház egy részének a legfontosabb törekvése alternatív szexualitika kidolgozása volna.

E törekvés a közelmúltban szintet lépett: *Reinhard Marx* bíboros, München és Freising érseke február 2-án jelentette be rádióinterjúban: a német püspöki konferencia egyetértett azzal, hogy a katolikus papok megáldják a homoszexuális párokat. A döntés egyedülálló. Még akkor is, ha egyelőre nem templomi esküvőről van szó, hanem arról, hogy az egyneműek kapcsolatát, amelyet az egyházi tanítás kezdettől fogva elutasított és bűnnek tartott, most némiképp átértékelve áldásban részesítsék. A bűnt ugyanis nem lehet megáldani. (*Eddig így tudtuk – a szerk.*) *Franz-Josf Bode* osnabrücker püspök szerint e kapcsolatokban is van annyi szép és pozitív, hogy szükséges volna egy ilyen szertartás. A püspöki kar egyelőre nem tenné kötelezővé az ilyen párok megáldását, hanem a helyi lelkipásztorra bíznák, elvégzi-e. Ilyen bolond időket élünk. A téma rövid időn belül nálunk is terítékre kerülhet: bizonyára akad majd olyan bátor és „jófej” püspök, aki fölveti majd: ideje lenne a homoszexuális kapcsolatok egyházi elfogadása terén a sötét középkorból a napfényes XXI. századba lépnünk. Ahogyan a „bolondmisének” is nyomban támadt hazai pártfogója. Szerencsére még nem püspök, csak önjelölt egyházi megmondóember, blogtulajdonos. Érvelése részben éppen a tradícióra hivatkozik, középkori és népi hagyományokra. Dec. 26-28-ig –*Ráth-Végh István* szerint a reimsi katedrálisról kezdve a több francia templomig voltak ilyen bizarr, de nem papok rendezte szertartások. A „bolondpüspököt” egy „bolondtársaság” választotta soraiból, és bár a liturgia erősen hasonlított a valódi szentmisére, a kártyázással, duhaj énekléssel, falatozással mulató jelenlévők aligha gondolták, hogy botrányos tevékenységük során megvalósul az áldozat. Ráadásul ez a komédia az 1500-as évekkel eltűnt. A középkor gazdag hagyományai közül épp erre van szüksége a katolikus „progressziónak”? (*L. Magyar Idők, 2018. II. 17., Lugas 2. old.: Fáy Zoltán: Bolondmise c. cikke nyomán*)

Fölmerül a kérdés: az ilyen egyháziak hisznek-e még abban, amit hirdetnek és amire fölszenteltették magukat, ha már híveik tőlük nem tanulhatták meg azt?